

него, той ги исцѣли сички-ты. И запрѣти имъ да го не изавабятъ. Тогава мѡ приведохъ единъ бѣснѣмъ, слѣпъ и нѣмъ: и исцѣли го тѣмъ, щото слѣпый и нѣмый, и говораше и виждаше. И чѡдахъ сички-ти народи, и дѡмаха: да не е тоа Христосъ, сынъ-тъ Давидовъ? И Фарисей-ти като чѡха, рѣкоха: той не изгнана бѣсове-ты, освѣнь чрѣзъ бѣсовскіа князь везевдла. Но Исусъ, като знааше мысли-ты имъ, рече имъ: сѣко царство, раздѣлено противъ себе си запустѣва: и сѣкой градъ, или вѣща раздѣлена противъ себе си, нѣма да устои. И ако сатана изгнана сатана, раздѣленъ е врѣхъ себе си: какъ прочее ще устои царство то негово? И ако азъ изгнавамъ бѣсове-ты чрѣзъ везевдла, сынове-ти ваши чрѣзъ кого ги изгнаватъ? За това тѣ ще ви бѣждѣтъ сѣдници. Но ако азъ чрѣзъ Дѡха Божіа изгнавамъ бѣсове-ты, то е постигнало на васъ царство-то Божіе. Или какъ може да влѣзе нѣкой въ дома на силенъ, и да мѡ разграби похищенна-та, ако по първо не върже силенъ, и тогава да разграби домъ-тъ мѡ? Който не е съ мене, той е противъ мене; и който не събира съ мене, разпалава.

Въ срѣда на е: недѣла.

отъ Матдея, зачало 48.

Въ онова врѣмѣ, пристѣпиха при Исуса нѣкои отъ книжници-ты и фарисей-ты, и рѣкоха: учителю; искамы да видимъ отъ те-

бе знаменіе. И той отговори и рече имъ: родъ лѡкавъ и прѣлюбо-дѣнъ знаменіе иска, и знаменіе не-ще мѡ са даде, освѣнь знаменіе-то на пророка Іона. Защото как-то Іона бѣше въ утроба-та китова три дни и три ноци, така и сынъ чловѣческій ще бѣде въ срдце-то на земля-та три дни и три ноци. Мажіе-ти Ниневитски ще станѣтъ на сѣдъ съ тоа родъ, и ще го осѣдѣтъ: защото тѣ са покааха съ Іонова-та проповѣдь: и ето тѣка е повече отъ Іона. Царица-та южна ще възстане на сѣдѣтъ съ този родъ, и ще го осѣди; защото доде отъ краища-та на земля-та, да чѡе мадрбствѣ-та Соломонова: и ето тѣка е повече отъ Соломона. Когато нечистый дѡхъ излѣзе изъ чловѣка, прохода прѣзъ безводны мѣста, да тѣрси спокойствіе, и не нахожда. Тогава казва: да са вѣрна у дома си, отъ дѣто излѣзохъ; и като доде намѣрка го празенъ, пометенъ и украсенъ. Тогава отива, и зема съ себе си седѣмъ дръги дѡхове, по злы отъ себе си, и като влѣзѣтъ, живѣѣтъ тамъ, и бѣва послѣднѣ-то състояние на тогова чловѣка по зло отъ първо-то. Тѣмъ ще бѣде и на тоа родъ лѡкавыи.

Въ четвъртъкъ на е: недѣла,

отъ Матдея зачало 49.

Въ онова врѣмѣ, като говораше Исусъ на народы-ты, ето, майка мѡ и братіа-та мѡ стоаха вънъ, и искаха да мѡ говорятъ.

И рече:

